ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αθήνα, 14-7-2020

Αριθμός ατομικής γνωμοδότησης 122/2020

Ερώτημα (άνευ αριθμού πρωτοκόλλου και χρονοημερομηνίας) του Ηλεκτρονικού ΕΦΚΑ/ΚΕΑΟ/Διεύθυνσης Αναγκαστικών Μέτρων Είσπραξης και Νομικής Υποστήριξης, που διαβιβάστηκε στη Διεύθυνση Νομικών Υποθέσεων με το υπ΄ αριθμ. πρωτοκ. 72329/Σ.19505/09-04-20 έγγραφο και συμπληρώθηκε με το από 8-5-2020 ηλεκτρονικό μήνυμα της ερωτώσης Υπηρεσίας.

Περίληψη ερωτήματος:

Α. Ποιές οι έννομες συνέπειες της γενόμενης μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του άρθρου 64 του ν. 4646/2019 άρσης των αναγκαστικών κατασχέσεων, που επιβλήθηκαν εις χείρας τραπεζών ως τρίτων πριν από την έναρξη ισχύος αυτών των διατάξεων σε βάρος του Α.Α., προέδρου και διευθύνοντος συμβούλου της εταιρείας «Α. Ε. Ε. και Δ. Ε. Β.» από 2-5-2012 έως 9-10-2012, ως προς τις οφειλές της εταιρείας που ανάγονται στην περίοδο από τον ημερολογιακό μήνα 8^{ο}/2012 έως και τον ημερολογιακό μήνα 10^{ο}/2012.

Β. Ποιές οι έννομες συνέπειες της γενόμενης μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του άρθρου 64 του ν. 4646/2019 άρσης κατασχέσεων εις χείρας των τραπεζών ως τρίτων, οι οποίες είχαν επιβληθεί πριν την έναρξη ισχύος των διατάξεων αυτών εις βάρος της Π.Π., προέδρου και διευθύνοντος συμβούλου της εταιρείας «Σ. ΑΕΒΕ» από 30-6-2000 έως 12-1-2010, για τις οφειλές της εταιρείας που ανάγονται στον ημερολογιακό μήνα 12^{ο}/2009.

Ιστορικό

1.Α. Ο Α.Α., πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας «Α.Ε.Ε. και Δ.Ε.Β.» από 2-5-2012 έως 9-10-2012, υπέβαλε αίτηση για α) διαγραφή ποσού από καταλογισμό ασφαλιστικών εισφορών ως μη αναγόμενου σε αλληλέγγυα ευθύνη του και β) άρση των από 17-3-2017 κατασχέσεων εις χείρας τραπεζών ως τρίτων που του έχουν επιβληθεί. Όταν στις 17-3-2017 επιβλήθηκαν οι κατασχέσεις εις χείρας τραπεζών, βάσει των διατάξεων του ν. 4321/2015 – όπως ίσχυαν μέχρι και 11-12-2019 – ο Α.Α. ευθυνόταν προσωπικά λόγω ιδιότητας και για τις οφειλές που ανάγονται στην περίοδο από ημερολογιακό μήνα 8^{ο}/2012 έως και ημερολογιακό μήνα 10^{ο}/2012. Μετά την αντικατάσταση της παραγράφου 1 του άρθρου 31 ν. 4321/2015 με τις διατάξεις του άρθρου 64 ν. 4646/2019, οι οφειλές που βαρύνουν τον ίδιο ανάγονται μόνο στον ημερολογιακό μήνα 8^{ο}/2012, διότι η προθεσμία καταβολής εισφορών για τον μήνα 8^{ο}/1012 έληξε στις 30-9-2012 (εντός της θητείας του), ενώ για τους ημερολογιακούς μήνες 9^{ο}/2012 έως και 12^{ο}/2013 οι εισφορές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες μετά την λήξη της θητείας του και δεν τον βαρύνουν. Για τις οφειλές της εταιρείας που ανάγονται στη χρονική περίοδο από τον ημερολογιακό μήνα 9^{ο}/2012 έως και τον ημερολογιακό μήνα 12^{ο}/2013 εκδόθηκε από τη Διοίκηση άρση των εις χείρας των τραπεζών ως τρίτων επιβληθεισών κατά του Α.Α. κατασχέσεων.

1.Β. Η Π.Π., πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας «Σ. ΑΕΒΕ» από 30-6-2000 έως 12-1-2010, υπέβαλε αίτηση για διόρθωση των διαστημάτων καταλογισμού, όπως εμφανίζονται στην από 28-11-2019 ατομική ειδοποίηση ληξιπροθέσμων οφειλών (από ημερολογιακό μήνα 7°/2009 έως ημερολογιακό μήνα 12°/2009). Σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά το χρόνο έκδοσης (28-11-2019) της ατομικής ειδοποίησης διατάξεις του ν. 4321/2015, όπως ίσχυαν πριν την αντικατάσταση του άρθρου 31 παρ. 1 με το άρθρο 64 ν. 4646/2019, η Π.Π. ευθυνόταν για τις οφειλές που ανάγονται στην περίοδο από ημερολογιακό μήνα 7°/2009 έως και τον ημερολογιακό μήνα 12°/2009. Σύμφωνα όμως με τις (νέες) διατάξεις του άρθρου 64 ν. 4646/2019 δεν ευθύνεται για οφειλές που γεννήθηκαν τον ημερολογιακό μήνα 12°/2009, διότι η προθεσμία καταβολής αυτών έληξε στις 29-1-2010 (= τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του επόμενου μήνα από τον ημερολογιακό μήνα εντός του οποίου παρασχέθηκε η εργασία), ευθύνεται όμως για τις οφειλές που κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας της, μεταξύ των οποίων και για τις οφειλόμενες προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ασφαλιστικές εισφορές ημερολογιακών μηνών 7ου/2009, 8ου/2009, 9ου/2009, 10ου/2009 και 11ου/2009, η προθεσμία καταβολής των οποίων έληξε αντιστοίχως στις 31-8-2009, 30-9-2009, 30-10-2009, 30-11-2009 και 31-12-2009 (= τελευταίες εργάσιμες για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρες του επόμενου μήνα από τον ημερολογιακό μήνα εντός του οποίου παρασχέθηκε η εργασία). Για τις οφειλές της εταιρείας που ανάγονται στη χρονική περίοδο από τον ημερολογιακό μήνα 12°/2009 έως τον ημερολογιακό μήνα 12°/2012 εκδόθηκε από τη Διοίκηση άρση κατασχέσεων εις χείρας των τραπεζών ως τρίτων.

Ενόψει τούτων η Διοίκηση προβληματίστηκε και έθεσε τα παραπάνω ερωτήματα.

Νομοθετικό πλαίσιο

2. *ΑΚ (π.δ. 456/1984, Α΄ 164)*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

Αιρέσεις και προθεσμίες

Άρθρο 201

Αίρεση αναβλητική

Αν με τη δικαιοπραξία τα αποτελέσματά της εξαρτήθηκαν από γεγονός μελλοντικό και αβέβαιο (αίρεση αναβλητική), τα αποτελέσματα αυτά επέρχονται μόλις συμβεί το γεγονός (πλήρωση της αίρεσης).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

Εκχώρηση

Άρθρο 455

Έννοια

Ο δανειστής μπορεί με σύμβαση να μεταβιβάσει σε άλλον την απαίτησή του χωρίς τη Συναίνεση του οφειλέτη (εκχώρηση).

3. *Αν. ν. 1846/1951 «περί κοινωνικών ασφαλίσεων» (Α΄ 179):*

Υπόχρεως προς εισφοράν και τρόπος καταβολής

΄Αρθρον 26

1. Δια την καταβολήν των εισφορών των ησφαλισμένων ευθύνεται επί παρεχόντων εξηρτημένην εργασίαν ο εργοδότης .... 2. .... 3. Ως χρόνος υπολογισμού των εισφορών ορίζεται ο ημερολογιακός μήνας εντός του οποίου παρασχέθηκε η εργασία ή η υπηρεσία. Δεν μεταβάλλει τον παραπάνω χρόνο η καθυστέρηση, από οποιαδήποτε αιτία, της πληρωμής του μισθού πέραν του

μηνός, όπως επίσης δεν μεταβάλλει αυτόν η καταβολή των πάσης φύσεως αποδοχών σε μακρότερα ή βραχύτερα χρονικό διαστήματα. Ο υπόχρεος οφείλει να καταβάλλει τις εισφορές στο Ι.Κ.Α. μέχρι την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του επόμενου μήνα από τον πιο πάνω οριζόμενο χρόνο.

Η παράγραφος 3, όπως είχε τροποποιηθεί από την παράγραφον 1 άρθρου 56 ν. 2676/1999 (Α` 1), αντικαταστάθηκε εκ νέου ως άνω από το άρθρο 13 ν. 2972/2001 (Α` 291).

Η παράγραφος 3 είχε αντικατασταθεί με το άρθρο 20 ν. 4075/2012 (Α΄ 89), το οποίο στη συνέχεια καταργήθηκε από τότε που ίσχυσε με τα άρθρα 73 παρ.1 και 77 περ.ιγ΄ ν. 4144/2013 (Α΄ 88/18.4.2013). Κρίνεται ότι προφανώς δεν καταργήθηκε και η παράγραφος 3 αλλά επανήλθε σε ισχύ, όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή της με το άρθρο 20 ν. 4075/2012 (δηλαδή όπως παρατίθεται πιο πάνω), δεδομένου ότι με το άρθρο 73 παρ.2 του αυτού νόμου 4144/2013 προστίθεται τελευταίο εδάφιο σ` αυτή.

5. Κατά την πληρωμήν των μισθών, επί παρεχόντων εξηρτημένην εργασίαν ο εργοδότης υποχρεούται να παρακρατή τα τμήματα των εισφορών τα βαρύνοντα τους ησφαλισμένους. Εάν ο εργοδότης δεν εκπληρώση την υποχρέωσιν του ταύτην εντός διμήνου από της ημέρας της πληρωμής των μισθών η καταβολή της τε εργοδοτικής και της εισφοράς του ησφαλισμένου βαρύνει τον εργοδότην.

Άρθρον 27. ... 2: Οι απαιτήσεις του ΙΚΑ από ληξιπρόθεσμες εισφορές, πρόσθετα τέλη, προσαυξήσεις, πρόστιμα, τόκους, δικαστικά έξοδα , έξοδα διοικητικής εκτέλεσης και αχρεωστήτως ληφθείσες παροχές εισπράττονται με βάση τη χρονική σειρά βεβαίωσης τους, η οποία προκύπτει από τον αύξοντα αριθμό και την ημερομηνία του τριπλοτύπου βεβαίωσης. Η είσπραξη γίνεται από τα ταμεία είσπραξης εσόδων του ΙΚΑ ή από τις ταμειακές υπηρεσίες του, κατά τις διατάξεις του Κανονισμού του ΙΚΑ και κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν.Δ. 356/1974 [η αμέσως ανωτέρω διάταξη παρατίθεται ως ισχύει μετά την αντικατάσταση του πρώτου εδαφίου της αρχικώς με την παράγραφο 4 άρθρου 21 ν. 1902/1990 (Α΄ 138) και μετέπειτα με την παράγραφο 1 άρθρου 15 ν. 2972/2001 (Α΄ 291) και την αναρίθμησή της δυνάμει της παρ. 2 άρ. 56 ν. 2676/1999 (Α΄ 1]. δ) Οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για την είσπραξη των εσόδων του Δημοσίου εφαρμόζονται αναλόγως και για την είσπραξη των εσόδων του ΙΚΑ και των συνεισπραττομένων από αυτό εσόδων τρίτων οργανισμών. Όπου δε σε αυτές αναφέρεται Υπουργός, Δ/ντής Δημοσίου Ταμείου και υπάλληλος του - Δημοσίου, νοούνται αντιστοίχως οι Διοικητής ΙΚΑ, Δ/ντής Ταμείου Εισπράξεως Εσόδων ΙΚΑ ή Δ/ντής Ταμειακής Υπηρεσίας Περ/κού ή Τοπικού Υποκ/τος ΙΚΑ και υπάλληλοι του ΙΚΑ, από τους οποίους ασκούνται οι αντίστοιχες αρμοδιότητες (η περίπτωση δ προστέθηκε με το άρ. 18 ν. 1469/1984, φ.ε.κ. 111Α/Α/1984).

***4.** Παράγραφος 6 άρθρου 14 κανονισμού ασφαλίσεως ΙΚΑ [απόφασης με αρ. 55575/Ι.479/1965 Υπουργού Εργασίας «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων Κανονισμών Ι.Κ.Α. περί υπαγωγής εις την ασφάλισιν και εισπράξεως εισφορών ως και κωδικοποιήσεως τούτων» (Β΄ 816)], που εκδόθηκε με εξουσιοδότηση των διατάξεων των άρθρων 2 και 16 του αν.ν. 1846/1951 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και των άρθρων 1 και 5 του ν.δ. 3710/1957: Η ασφαλιστική εισφορά είναι ενιαία, μη δυναμένου*

του εργοδότου να καταβάλη ιδιαιτέρως το προερχόμενον εκ της εργοδοτικής εισφοράς ή εισφοράς του ησφαλισμένου τμήμα ταύτης.

5. *Κώδιξ εισπράξεως δημοσίων εσόδων (ΚΕΔΕ) / ν.δ. 356/1974, Α΄ 90*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Είσπραξις Δημοσίων Εσόδων

Άρθρον 1

1. Η είσπραξις των εκ πάσης αιτίας δημοσίων εσόδων ενεργείται κατά τας διατάξεις του παρόντος Ν. Διατάγματος. ... .

Άρθρο 2

1. Με την εξαίρεση των φόρων και των λοιπών δημοσίων εσόδων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013), για τα οποία εφαρμόζονται αποκλειστικά οι διατάξεις του ως άνω Κώδικα, η είσπραξη των δημοσίων εσόδων ανήκει στην αρμοδιότητα της Φορολογικής Διοίκησης και των λοιπών οργάνων που ορίζονται με ειδικές διατάξεις για το σκοπό αυτόν ή των ειδικών ταμιών, στους οποίους έχει ανατεθεί η είσπραξη ειδικών εσόδων. ... . [όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 7 του ν. 4224/2013 (Α΄ 288)].

2. Για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων απαιτείται νόμιμος τίτλος. Με την εξαίρεση των φόρων και των λοιπών δημοσίων εσόδων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013), για τα οποία εφαρμόζονται αποκλειστικά οι διατάξεις του ως άνω Κώδικα, νόμιμο τίτλο αποτελούν: α) Τα έγγραφα, στα οποία οι αρμόδιες αρχές προσδιορίζουν, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, τον οφειλέτη, το είδος, το ποσό και την αιτία της οφειλής, β) Τα δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα, από τα οποία αποδεικνύεται η οφειλή, γ) Τα δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα, από τα οποία πιθανολογείται η οφειλή, ως προς την ύπαρξη και το ποσό αυτής, κατά την έννοια του άρθρου 347 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. (όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 7 του ν. 4224/2013).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Α: ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρον 9: Τα αναγκαστικά μέτρα που εφαρμόζονται για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων είναι τα εξής:

1) Κατάσχεση κινητών, είτε στα χέρια του οφειλέτη είτε κινητών και απαιτήσεών του, εν γένει στα χέρια τρίτου.

..... Πράξη εκτελέσεως, που επισπεύδεται για περισσότερα από ένα χρέη, δεν κηρύσσεται άκυρη στο σύνολο της, εφόσον έστω και ένα από τα χρέη αυτά οφείλεται νομίμως. Το αυτό ισχύει και στην περίπτωση που κρίθηκε ότι το χρέος ή τα χρέη οφείλονται νομίμως, αλλά για ποσό μικρότερο από εκείνο για το οποίο επισπεύδεται η εκτέλεση.

Τα αμέσως προηγούμενα δύο εδάφια προστέθηκαν με το άρθρο 3 παρ.7 ν. 4038/2012 (Α΄14).

Γ΄ ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΚΙΝΗΤΩΝ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΡΙΤΟΥ

Κατάσχεσις εις χείρας τρίτων

Άρθρον 30

1. Η Κατάσχεσις εις χείρας τρίτων των εις χείρας αυτών ευρισκομένων χρημάτων, καρπών και άλλων κινητών πραγμάτων του οφειλέτου του Δημοσίου ή των οφειλομένων εν γένει προς αυτό, ενεργείται υπό του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου διά κατασχετηρίου εγγράφου μη κοινοποιουμένου εις τον οφειλέτην, περιέχοντος δε : α) το όνομα, επώνυμον,

όνομα πατρός του οφειλέτου, β) το ονοματεπώνυμον του τρίτου εις χείρας του οποίου επιβάλλεται η κατάσχεσις, γ) πίνακα χρεών του οφειλέτου και δ) χρονολογίαν και υπογραφή του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου. 2. Διά του κατασχετηρίου εγγράφου προσκαλείται ο τρίτος όπως τα μεν υπ᾽ αυτού εις τον οφειλέτην του Δημοσίου οφειλόμενα χρήματα, καταθέση εντός οκτώ ημερών εις το Δημόσιον Ταμείον, τα δε παρ᾽ αυτώ ευρισκόμενα κινητά πράγματα παραδώση εις τον εν τω κατασχετηρίω οριζόμενον συμβολαιογράφον ή φύλακα, εφαρμοζομένων περαιτέρω των εν άρθροις 14 - 19 και επόμενα του παρόντος Ν. Διατάγματος οριζόμενα. 3. Από της ημέρας κοινοποιήσεως του κατασχετηρίου εις τον τρίτον δεν δύναται ούτος να αποδώση προς τον οφειλέτην του Δημοσίου τα κατασχεθέντα χρήματα ή πράγματα ουδέ δύναται να συμψηφίση προς ανταπαιτήσεις του μεταγενεστέρας της κατασχέσεως, της κατασχέσεως επιφερούσης τα αποτελέσματα αυτοδικαίως χωρούσης αναγκαστικά εκχωρήσεως. 4. Η κατάσχεση μπορεί να περιοριστεί σε μικρότερο ποσό ή ποσοστό, μετά από αιτιολογημένη απόφαση εκείνου που την επέβαλε [η παράγραφος 4 προστέθηκε και οι παράγραφοι 4 και 5 αναριθμήθηκαν σε 5 και 6 με το άρθρο 41 ν. 2648/1998 (Α΄ 238).

Άρθρο 30^{Α}

Κατασχέσεις στα χέρια πιστωτικών ιδρυμάτων

Ειδικά για κατασχέσεις απαιτήσεων στα χέρια πιστωτικών ιδρυμάτων, το κατασχετήριο έγγραφο κοινοποιείται στο κεντρικό κατάστημα ή σε οποιοδήποτε υποκατάστημα αυτών και μπορεί να περιέχει πολλούς οφειλέτες του Δημοσίου. Στο κατασχετήριο αυτό έγγραφο επισυνάπτεται για τον κάθε οφειλέτη πίνακας στον οποίο αναφέρεται το είδος και το ποσό κάθε οφειλής, ως και ο αριθμός και η χρονολογία βεβαίωσης της. Ο πίνακας χρεών μπορεί να αντικαθίσταται από την ταυτότητα οφειλής του κατασχετηρίου, η οποία συνιστά το μοναδικό κωδικό αριθμό ανά κατασχετήριο αίτημα και συνδέεται μονοσήμαντα με τον πίνακα.

Το τρίτο εδάφιο του ανωτέρω άρθρου προστέθηκε με το άρθρο 11 παρ.1 ν. 4484/2017 (Α΄ 110).

... Η απόδοση των ποσών στην υπηρεσία που επέβαλε την κατάσχεση γίνεται υποχρεωτικά εντός δέκα (10) ημερών από την υποβολή της δήλωσης του πιστωτικού ιδρύματος. Οι διατάξεις των άρθρων 87 και 88 του ν.δ. 17.7/13.8.1923 (ΦΕΚ 224 Α) δεν εφαρμόζονται. Για την ανωτέρω διαδικασία δεν καταβάλλονται έξοδα.

Δήλωσις τρίτου

΄Αρθρον 32

1. Εάν ο τρίτος ουδέν οφείλει ή δεν οφείλει όλα τα αναφερόμενα εις το κατασχετήριον έγγραφον του Δημοσίου Ταμείου χρήματα ως και άλλα πράγματα ή δεν υποχρεούται εις την άμεσον απόδοσιν αυτών, ένεκα των υφισταμένων μεταξύ αυτού και του οφειλέτου συμφωνιών ή εξ άλλου νομίμου λόγου, ο τρίτος οφείλει να δηλώση τούτο εντός οκτώ ημερών από της επιδόσεως του κατασχετηρίου. «Ειδικά για κατασχέσεις απαιτήσεων στα χέρια πιστωτικών ιδρυμάτων η δήλωση του προηγούμενου εδαφίου γίνεται εντός οκτώ εργασίμων ημερών από την επίδοση του κατασχετηρίου.» [Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 προστέθηκε με την παράγραφο Α υποπαραγράφου 5 άρθρου τρίτου ν. 4254/2014 (Α΄ 85)]. Η προθεσμία δεν παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως. Η δήλωσις γίνεται εγγράφως δι᾽ αναφοράς επιδιδομένης διά του δικαστικού κλητήρος εις τον εκδόντα το κατασχετήριον έγγραφον Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου ή προφορικώς ενώπιον του Ειρηνοδίκου της κατοικίας

του ή διαμονής του, όστις συντάσσει έκθεσιν εφ` απλού χάρτου την αποστέλλει εις τον Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου εντός 24 ωρών. 2. ... .
Άρθρον 33 [το οποίο, όπως είχε αντικατασταθεί με την παρ.1 άρθρου 67 ν. 3842/2010 (Α΄ 58), αντικαταστάθηκε με το άρθρο 76 ν. 4607/2019 (Α΄65)].
Εάν ο τρίτος δεν προβεί σε δήλωση ή προβεί εκπρόθεσμα ή χωρίς την τήρηση του τύπου που προβλέπεται από τα άρθρα 30Α, 30Β και 32 του παρόντος, καθίσταται οφειλέτης του Δημοσίου για ό,τι οφείλει ή μέλλει να οφείλει στον καθ' ού η κατάσχεση, εφόσον αυτό προκύπτει από τα εκάστοτε πρόσφορα διαθέσιμα ηλεκτρονικά μέσα της Φορολογικής Διοίκησης, άλλως για το σύνολο της απαίτησης για την οποία επιβλήθηκε η κατάσχεση.
Ανακοπή κατά δηλώσεως τρίτου
Άρθρον 34
Ανακοπήν κατά της δηλώσεως ασκεί ο Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου, εντός μηνός από της κοινοποιήσεως της δηλώσεως ή από της περιελεύσεως αυτώ της εκθέσεως της ενώπιον του Ειρηνοδίκου γενομένης δηλώσεως. ... .
6. *Ν. 4172/2013 (Α΄ 167).*
Άρθρο 72 [όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το άρθρο 26 παρ. 3 έως και 12 ν. 4223/2013 (Α΄ 287/31.12.2013)]: ... 25 (αναριθμηθείσα με το άρθρο 26 παρ. 13 ν. 4223/2013). Από την έναρξη ισχύος του ν. 4172/2013 παύουν να ισχύουν οι διατάξεις του ν. 2238/1994 (Α` 151), συμπεριλαμβανομένων και όλων των κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων που έχουν εκδοθεί κατ` εξουσιοδότηση αυτού του νόμου.
Άρθρο 101: 1. Στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ιδρύεται Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (Κ.Ε.Α.Ο.) με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια. 2. Το Κ.Ε.Α.Ο. έχει ως σκοπό α) την είσπραξη των ληξιπροθέσμων ασφαλιστικών οφειλών των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, β) ... τον προσδιορισμό του ύψους των οφειλομένων ποσών, την αιτία και τη χρονική περίοδο που ανάγονται ... . 3. Για τις ανάγκες του παρόντος νοούνται: Τρέχουσες ασφαλιστικές εισφορές, οι καταβλητέες εισφορές έως την καταληκτική ημερομηνία εμπροθέσμου καταβολής τους. Καθυστερούμενες, οι ασφαλιστικές εισφορές από την επόμενη ημέρα λήξης της εμπροθέσμου καταβολής τους. Ληξιπρόθεσμες, οι καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές από τη σύνταξη της πράξης βεβαίωσης της οφειλής. Βεβαίωση οφειλής, η ειδική διοικητική πράξη καταγραφής οφειλών. Η πράξη βεβαίωσης οφειλής συντάσσεται τον επόμενο μήνα λήξης της εμπροθέσμου καταβολής των ασφαλιστικών οφειλών και σε κάθε περίπτωση μέχρι έξι (6) μήνες από την ημέρα που οι ασφαλιστικές οφειλές κατέστησαν καθυστερούμενες. Τίτλο εκτελεστό αναγκαστικής είσπραξης οφειλών σύμφωνα με το ν.δ. 356/1974 [Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ΚΕΔΕ)], ως ισχύει, αποτελεί η πράξη βεβαίωσης οφειλής μετά την απόδοση μοναδικού αριθμού και την ταυτόχρονη ηλεκτρονική εγγραφή της στο ειδικό ηλεκτρονικό μητρώο εσόδων του Κ.Ε.Α.Ο.. 4. Στη βάση δεδομένων του Κ.Ε.Α.Ο. διαβιβάζεται αυτοματοποιημένα η πράξη βεβαίωσης οφειλής εντός μηνός από τη σύνταξή της και της αποδίδεται μοναδικός αριθμός. Μετά το διαχωρισμό των οφειλών σε άμεσα εισπράξιμες και επισφαλείς α) ενημερώνεται ο οφειλέτης με κάθε πρόσφορο μέσο για την οφειλή του και την έναρξη διαδικασιών αναγκαστικής εκτέλεσης, β) εντός μηνός από την έκδοση του εκτελεστού τίτλου αποστέλλεται ατομική ειδοποίηση και τάσσεται προθεσμία είκοσι (20) ημερών εντός της οποίας καλείται ο οφειλέτης να εξοφλήσει, γ) μετά την εκπνοή της ως άνω προθεσμίας ο

εκτελεστός τίτλος διαβιβάζεται στα κατά τόπο αρμόδια όργανα για εκτέλεση σύμφωνα με τον ΚΕΔΕ, ως ισχύει, ... στ) τα έσοδα αποδίδονται άμεσα στους οικείους Οργανισμούς μέσω της εταιρείας Διατραπεζικά Συστήματα Α.Ε. (ΔΙΑΣ Α.Ε.). ... 9.α) Στο Κ.Ε.Α.Ο. διαβιβάζονται από 1-7-2013 οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ... . β) Στο Κ.Ε.Α.Ο διαβιβάζονται i) οι ληξιπρόθεσμες οφειλές άνω των πέντε χιλιάδων (5.000,00) ευρώ συνολικής οφειλής .... 10. Με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας μετά γνώμη των οικείων Οργανισμών ρυθμίζονται: το περιεχόμενο (τα στοιχεία) της βεβαίωσης οφειλής (όπως: ΑΜΚΑ, ΑΦΜ, η αιτία και το ύψος της οφειλής, ο χρόνος στον οποίο ανάγεται), ο τρόπος και η διαδικασία επίδοσης στους οφειλέτες, η διαδικασία είσπραξης και ηλεκτρονικής διαχείρισης του Κ.Ε.Α.Ο., τα κριτήρια και στοιχεία δεικτών απόδοσης, τα κριτήρια για το διαχωρισμό άμεσων εισπράξιμων και επισφαλών οφειλών, ο τρόπος και η διαδικασία διασταύρωσης στοιχείων με τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων, ο χρόνος, ο τρόπος και η διαδικασία απόδοσης των εισπράξεων στους οικείους ασφαλιστικούς Οργανισμούς, η αναδιάρθρωση ή κατάργηση υφισταμένων οργανικών μονάδων ή αρμοδιοτήτων των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης που εμπίπτουν στους σκοπούς του Κ.Ε.Α.Ο. και η μεταφορά στο Κ.Ε.Α.Ο. των αρμοδιοτήτων αυτών καθώς και η μεταβολή του ύψους του ποσού των ληξιπροθέσμων οφειλών που μεταβιβάζονται στο Κ.Ε.Α.Ο. προς είσπραξη. ... 12. Κάθε διάταξη αντίθετη με τις διατάξεις του παρόντος καταργείται από της ένταξης κάθε οργανισμού στη διαδικασία είσπραξης μέσω του Κ.Ε.Α.Ο..».

7. *Ν. 4321/2015 (Α΄ 32). Άρθρο 31 («αλληλέγγυα ευθύνη»): 1* [όπως ίσχυε κατά την αρχική της έκδοση και πριν την αντικατάστασή της με το άρθρο 64 ν. 4646/2019 (Α΄ 201/12.12.2019)]. *Τα πρόσωπα που είναι νόμιμοι εκπρόσωποι, πρόεδροι, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, όπως αυτές προσδιορίζονται στο άρθρο 3 του ν. 4174/2013, Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας (Α΄ 170), κατά το χρόνο της διάλυσης ή συγχώνευσής τους, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα και εις ολόκληρον για την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών, πρόσθετων τελών, προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους. ... Η προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη των προσώπων που έχουν τις παραπάνω ιδιότητες για την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών, πρόσθετων τελών, προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων που οφείλονται από τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες υπάρχει και κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που εκπροσωπούν. ... . 5. Το άρθρο αυτό ισχύει από την ημερομηνία κατάργησης του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 για τα πρόσωπα που ήταν υπεύθυνα με βάση τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 2556/1997 (Α΄270), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 69 του ν. 2676/1999 (Α΄ 1). Για τα υπόλοιπα πρόσωπα ισχύει από την ψήφιση του παρόντος.*

8. *Ν. 4321/2015 (Α΄ 32). Άρθρο 31 («αλληλέγγυα ευθύνη»): 1 [όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 64 ν. 4646/2019 (Α΄ 201/12.12.2019)]. Τα πρόσωπα που είναι νόμιμοι εκπρόσωποι, πρόεδροι, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, όπως αυτές προσδιορίζονται στο*

άρθρο 3 του ν. 4174/2013 (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας, Α΄ 170), κατά τον χρόνο της διάλυσης ή συγχώνευσής τους, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα και εις ολόκληρον για την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών, πρόσθετων τελών, προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων, με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων. Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής, νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α΄ και γ΄ κατά το έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. ... .

γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα υπό παραγράφου 1 πρόσωπα. ... . 2 ... . 3 ... . 4. ... .

9. *Ν. 4387/2016 (Α΄ 85).*

Άρθρο 51

Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης – Σύσταση – Σκοπός

1. Συνιστάται Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης», αποκαλούμενο στο εξής «Ε.Φ.Κ.Α.», το οποίο τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και έχει την έδρα του στην Αθήνα. Από 1-1-2017, οπότε και αρχίζει η λειτουργία του ως φορέα κοινωνικής ασφάλισης, εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α. αυτοδίκαια οι υφιστάμενοι φορείς κύριας κοινωνικής ασφάλισης, σύμφωνα με τα άρθρα 53 επ. και ο Ε.Φ.Κ.Α. καθίσταται οιονεί καθολικός διάδοχος αυτών. ... .

2. Σκοπός του Ε.Φ.Κ.Α. είναι η κάλυψη των υπακτέων στην ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α. προσώπων για τους ασφαλιστικούς κινδύνους που προβλέπονται από την οικεία νομοθεσία με την προβλεπόμενη στο νόμο αυτόν χορήγηση:

α. μηνιαίας κύριας σύνταξης λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου στους ασφαλισμένους ή / και στα μέλη της οικογενείας τους,

β. ...

Άρθρο 51Α

1. Το Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.)» μετονομάζεται από την 1.3.2020 σε «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης», αποκαλούμενος στο εξής «e-Ε.Φ.Κ.Α.». Όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρεται «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.)», νοείται ο «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (e-Ε.Φ.Κ.Α).

Άρθρο 53

1. Ο e-Ε.Φ.Κ.Α. αποτελείται από, έναν (1) κλάδο κύριας ασφάλισης και λοιπών παροχών, στον οποίο εντάσσονται, σύμφωνα με τα ειδικώς οριζόμενα στο άρθρο 51 του παρόντος, οι παρακάτω φορείς, με τους κλάδους, τομείς και λογαριασμούς τους, πλην των αναφερομένων στο Κεφάλαιο ΣΤ΄, ως εξής: Α.

Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ.). .

2. Στον κλάδο κύριας ασφάλισης και λοιπών παροχών περιέρχονται και οι εν γένει συνταξιοδοτικές αρμοδιότητες, οι οποίες ασκούνται κατά την έναρξη ισχύος του νόμου από τη Γενική Διεύθυνση Χορήγησης Συντάξεων Δημοσίου Τομέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 4.

Άρθρο 55

Ασφαλιστέα πρόσωπα

1. Στην ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α. υπάγονται υποχρεωτικά:

α. Οι μέχρι την ένταξη ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι και τα προστατευόμενα μέλη των οικογενειών αυτών των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, ... και τα προστατευόμενα μέλη των οικογενειών αυτών, οι οποίοι καθίστανται αντιστοίχως ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι του Ε.Φ.Κ.Α..

2. Οι ασφαλισμένοι των ανωτέρω εντασσόμενων φορέων, κλάδων, τομέων και λογαριασμών ... εξακολουθούν να διέπονται από τις διατάξεις της νομοθεσίας αυτών, όπως ισχύουν, εκτός όσων ειδικά ορίζει με τις διατάξεις του ο παρών νόμος.

Άρθρο 54: 1. Από 1-1-2017 στον ΕΦΚΑ μεταφέρεται και υπάγεται το Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (Κ.Ε.Α.Ο.) με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια και με την ίδια οργανωτική δομή και προσωπικό. Το Κ.Ε.Α.Ο. εποπτεύεται από το Διοικητή του Ε.Φ.Κ.Α. ή από Υποδιοικητή του μετά από εκχώρηση της αρμοδιότητος αυτής. 2. Το Κ.Ε.Α.Ο. εξακολουθεί να ασκεί τις αρμοδιότητες που προβλέπονται από τη νομοθεσία που το διέπει και λειτουργεί, σύμφωνα με αυτή. 3. ... .

10. Απόφαση Υφυπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης υπ΄ αριθμ. 58039/3275/28-12-2016 (Β΄ 4504/30-12-2016), που εκδόθηκε με εξουσιοδότηση του άρθρου 101, παρ. 10 του ν. 4172/2013 (Α΄ 167) και ενόψει τής, κατ΄ άρθρο 27 του ν. 4320/2015 (Α΄ 29), μετονομασίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης σε Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: *Στο Κ.Ε.Α.Ο. διαβιβάζονται από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς όλες οι ληξιπρόθεσμες οφειλές ανεξαρτήτως ύψους και εισπραξιμότητας, οι οποίες κατά την έκδοση της παρούσας δε βρίσκονται σε καθεστώς ενεργού ρύθμισης.*

***11.** Αριθμ. Φ.ΕΦΚΑ/οικ.22424/861 (ΦΕΚ Β' 1720/18.05.2017) απόφαση του αμέσως ανωτέρω Υπουργού [Κανονισμός Οικονομικής Οργάνωσης και Λογιστικής Λειτουργίας του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.)] που εκδόθηκε με εξουσιοδότηση του άρθρου 70 παρ. 10 του ν. 4387/2016 (Α΄ 85):*

Άρθρο 21

Είσπραξη Καθυστερούμενων Εισφορών

... . 2. Οι απαιτήσεις του Ε.Φ.Κ.Α. από ληξιπρόθεσμες εισφορές, πρόσθετα τέλη και επιβαρύνσεις, που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις, εισπράττονται από τον Ε.Φ.Κ.Α., κατ` εφαρμογή των διατάξεων της εκάστοτε νομοθεσίας, που διέπει την αναγκαστική είσπραξη των Δημοσίων Εσόδων.

Ερμηνεία των διατάξεων

12. Μετά την περαίωση της διαγραφομένης από το νόμο διοικητικής διαδικασίας η υπόθεση τερματίζεται οριστικά από διοικητικής άποψης και δε συγχωρείται η επάνοδος της Διοίκησης επί των αποφασισθέντων υπό την

έννοια της αναδρομικής ανατροπής αυτών (ΔΕφΘ 49/1989: τ.ν.π. «νόμος»). Δεν αποκλείεται όμως στη Διοίκηση ν` ανακαλέσει για λόγους νομιμότητας την οριστικοποιηθείσα απόφασή της, τηρουμένων βεβαίως των γενικών αρχών ανάκλησης των διοικητικών πράξεων, κατά τις οποίες όμως οι νόμιμες πράξεις της Διοίκησης δεν ανακαλούνται λόγω μεταγενέστερης διαφορετικής εκτίμησης των αυτών πραγματικών περιστατικών και μεταβολής των αντιλήψεων της Διοίκησης, δεδομένου ότι η αρμοδιότητα του εκδόντος τη διοικητική πράξη οργάνου εξαντλείται, κατ` αρχήν, στην εφάπαξ άσκησή της, η δε επανάληψη της ήδη διενεργηθείσας κρίσης θα επέφερε αστάθεια στις έννομες σχέσεις και αβεβαιότητα περί το δίκαιο, όταν ειδικότερα από την πράξη της Διοίκησης αποκτήθηκαν καλοπίστως δικαιώματα χρήζοντα προστασίας (πρβλ. ΟλΣτΕ 453/1968, ΣτΕ 1780/1986, 1261/1985, 3115/1984, 2404/1978, 4045/1976, ΔΕφΘ 49/1989 όπ.αν.).

13. Κατά γενική αρχή του διοικητικού δικαίου η διοίκηση μπορεί να ανακαλεί ελεύθερα τις πράξεις της για το μέλλον. Αν πρόκειται για νόμιμη διοικητική πράξη, η ανάκληση δεν ενεργεί αναδρομικά, αλλά ισχύει για το μέλλον (ΑΠ 595/1985: ΕλΔνη 27.300, 303/1984:ΝοΒ 1985.285, 341/1979: ΝοΒ 27.1305, ΑΠ 7 και 8/1979: ΝοΒ 27.945, ΑΠ 946, 75/1969: ΝοΒ 17.658, ΕφΑθ 538/1989: τ.ν.π. «νόμος», Στασινόπουλος: «Δίκαιον των Διοικητικών Πράξεων» έτους 1950 σελ. 470, Σπηλιωτόπουλος: «Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου» έκδοση έτους 2017 τόμος Ι αριθμός 181, Τάχος: «Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο» έκδοση 2008 σελ. 751, Δαγτόγλου: «Γενικό Διοικητικό Δίκαιο» έκδοση 2014 αρ. 720).

14. Ανεξαρτήτως της νομικής φύσης των εισφορών (εργατικών και εργοδοτικών) της κοινωνικής ασφάλισης, υπόχρεος παρακράτησης και απόδοσης του συνόλου αυτών, λόγω του ενιαίου χαρακτήρα των (Γαληνού – Πόνη «Κοινωνική Ασφάλιση» σ. 310) στον οικείο ΟΚΑ (οργανισμό κοινωνικής ασφάλισης) είναι - κατά κανόνα (των άρθρων 26, παρ. 1 του αν.ν. 1846/1951, 14, παρ. 6 του κανονισμού ασφαλίσεως ΙΚΑ), ο οποίος, δυνάμει του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης στ΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 38 του ν. 4387/2016, εξακολουθεί να εφαρμόζεται και γιά τις προς τον Ε.Φ.Κ.Α. (εργατικές και εργοδοτικές) εισφορές (Γαληνού – Πόνη όπ.αν. σ. 313) – ο εργοδότης (φυσικό ή νομικό πρόσωπο που απασχολεί μισθωτό) και μόνο κατ΄ εξαίρεση ο εργαζόμενος, ως π.χ. επί προαιρετικής ασφάλισης, της ιδιότητας του εργοδότη κρινομένης κυρίως βάσει των διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας (ΝΣΚ 53/2018).

15. Η ένταξη ειδικού οργανισμού κοινωνικής ασφάλισης (Ο.Κ.Α.) σε άλλον οργανισμό συνιστά έναν από τους τρόπους άμεσης ενοποίησης των Ο.Κ.Α., με την οποία (ένταξη) εξακολουθεί να ισχύει και να εφαρμόζεται η κατά την ένταξη ισχύουσα ασφαλιστική νομοθεσία του εντασσόμενου οργανισμού (ΝΣΚ 53/2018 με περαιτέρω παραπομπή στη θεωρία). Κατ΄ ορθή ερμηνεία της διάταξης της παραγράφου 2 του άρθρου 55 του ν. 4387/2016 έχει γίνει δεκτό ότι ο νομοθέτης, αναφερόμενος ρητά μόνο στους ασφαλισμένους των εντασσομένων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων [οι οποίοι εξακολουθούν να διέπονται από τις διατάξεις της νομοθεσίας αυτών, όπως ισχύουν, εκτός όσων ειδικά ορίζει με τις διατάξεις του ο νόμος (4387/2016)], ασφαλώς και δε θέλησε να αποκλείσει από τις ρυθμίσεις της διάταξης τους «εργοδότες» (όπου βεβαίως απαντώνται τέτοιοι στους εντασσόμενους φορείς), αφού, αν ήθελε κάτι τέτοιο, θα το είχε προβλέψει ρητά (ΝΣΚ 53/2018). Συνεπώς – και δεδομένου ότι η ασφαλιστική σχέση με το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δημιουργείται από την παροχή

εξαρτημένης, έναντι αμοιβής, εργασίας σε «εργοδότη» - μέσω αυτής της διάταξης διατηρήθηκαν σε ισχύ (μεταξύ άλλων και για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) οι αφορώσες όχι μόνο στους ασφαλισμένους αλλά και στους εργοδότες διατάξεις της νομοθεσίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (ΝΣΚ 53/2018).

16. Τα όργανα της Διοίκησης υποχρεούνται (και) κατά τη διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης των δημοσίων εσόδων να τηρούν (μεταξύ άλλων και) τις αρχές α) της νομιμότητας (υπό την ευρεία και τη στενή της έννοια) και β) της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης (Χρυσανθάκης «η νομική φύση των διαφορών του Κ.Ε.Δ.Ε.» έκδοση 1989 σελ. 23 όπου και παραπομπές στην θεωρία). Κατά την εν λόγω διαδικασία ο διευθυντής του δημοσίου ταμείου - όπως και (δυνάμει του άρθρου 27 παρ. 3 αν.ν. 1846/1951) ο διευθυντής του ταμείου εισπράξεων εσόδων του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. - ενεργούν τόσον ως όργανα (ταμειακής) βεβαίωσης (οπότε και έχουν το χαρακτήρα διοικητικού οργάνου) όσο και ως παράγοντες της διοικητικής εκτέλεσης οπότε ενεργούν είτε ως όργανα εκτέλεσης είτε ως διάδικοι (Μπρίνιας «Διοικητική Εκτέλεση» έκδοση έτους 1987 τεύχ. Α' σελ. 17, ΝΣΚ 346/2012). Για την ταυτότητα του λόγου τα αμέσως εκτεθέντα ισχύουν και για τα αρμόδια όργανα του Ηλεκτρονικού Ε.Φ.Κ.Α..

17. Όταν το αρμόδιο διοικητικό όργανο ασφαλιστικού οργανισμού διαπιστώνει ότι έληξε η προθεσμία καταβολής ασφαλιστικής οφειλής προς τον ασφαλιστικό οργανισμό, υποχρεούται να εκδώσει πράξη βεβαίωσης οφειλής από τον επόμενο μήνα λήξης της εμπρόθεσμης καταβολής της οφειλής και σε κάθε περίπτωση μέχρι έξι (6) μήνες από την ημέρα που η οφειλή κατέστη καθυστερούμενη (ΝΣΚ 81/2018). Αυτό προκύπτει τόσο από τη γραμματική διατύπωση όσο και από το σκοπό των διατάξεων του άρθρου 101 του ν. 4172/2013, ενόψει του ότι η βεβαίωση των δημοσίων εσόδων γίνεται κατ΄ ενάσκηση δέσμιας αρμοδιότητας της Διοίκησης (ΑΠ 391/2017, 392/2017, ΕΣ / Ι΄ Τμ. 373/2017: τ.ν.π. «νόμος», ΝΣΚ 81/2018) και αποτελεί διοικητικό μέτρο που δε συνδέεται κατά νόμο με υποκειμενική του συμπεριφορά, αλλά λαμβάνεται βάσει αντικειμενικών δεδομένων (ΝΣΚ 81/2018, πρβλ. ΟλΣτΕ 1685/2013, ΣτΕ 1505/2010, 4254/2009, 2968/2007: «νόμος»). Η Πράξη Βεβαίωσης Οφειλής μετά την απόδοση σε αυτήν μοναδικού αριθμού και την ταυτόχρονη εγγραφή της στο ειδικό ηλεκτρονικό μητρώο εσόδων του Κ.Ε.Α.Ο αποτελεί εκτελεστό τίτλο αναγκαστικής είσπραξης οφειλών – εισφορών σύμφωνα με τον Κ.Ε.Δ.Ε. και μετά τη συγκρότηση του τίτλου η λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης και είσπραξης τών ασφαλιστικών οφειλών – εισφορών προς τους δημόσιους ΦΚΑ γίνεται κατά τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. (ΝΣΚ 81/2018).

18. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 30 του ΚΕΔΕ προβλέπεται ότι με την επίδοση του κατασχετηρίου στον τρίτο συντελείται αυτοδίκαια η αναγκαστική εκχώρηση της κατασχεθείσας απαίτησης (από τον τρίτο στον κατασχόντα πιστωτή) ως έννομη συνέπεια της κατάσχεσης, υπό την αναβλητική αίρεση της καταφατικής (θετικής) δήλωσης του τρίτου (ΑΠ 1540/2000, ΝΣΚ 341/2014).

19. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 30, 30Α, 31, 32, 33 και 34 του ΚΕΔΕ και 24 του ν. 2915/2001 προκύπτει ότι το Δημόσιο, προς ικανοποίηση απαίτησής του κατά οφειλέτη του, μπορεί να επιβάλλει κατάσχεση στα χέρια οιουδήποτε πιστωτικού ιδρύματος ως τρίτου, οιασδήποτε κατάθεσης του οφειλέτη του, η οποία διενεργείται από το Διευθυντή του Δημόσιου Ταμείου με κατασχετήριο έγγραφο, το οποίο

επιδίδεται στο κεντρικό κατάστημα του πιστωτικού ιδρύματος ή σε οποιοδήποτε υποκατάστημα αυτού (ΑΠ 972/2019: τ.ν.π. «νόμος»). Η επίδοση του κατασχετηρίου εγγράφου στο πιστωτικό ίδρυμα έχει τα αποτελέσματα της αυτοδικαίως χωρούσης αναγκαστικής εκχώρησης κατ΄ άρθρο 30 παρ. 3 ΚΕΔΕ (ΑΠ 972/2019 όπ.αν.). Το πιστωτικό ίδρυμα, στα χέρια του οποίου έγινε η κατάσχεση, μέσα σε προθεσμία 8 ημερών από την επίδοση του κατασχετηρίου, πρέπει να δηλώσει στο Ειρηνοδικείο του τόπου του κατασχόντος με προφορική δήλωση ή στο διενεργήσαντα την κατάσχεση με κοινοποίηση αναφοράς, αν οφείλει τα αναφερόμενα στο κατασχετήριο χρήματα και σε καταφατική περίπτωση να τα αποδώσει στην υπηρεσία που επέβαλε την κατάσχεση υποχρεωτικά εντός δέκα (10) ημερών από την υποβολή της δήλωσής του (άρθρο 30Α ΚΕΔΕ), διαφορετικά, αν ο τρίτος ουδέν οφείλει ή δεν οφείλει όλα τα αναφερόμενα στο κατασχετήριο του Δημοσίου χρήματα ή δεν υποχρεούται στην άμεση απόδοση αυτών, πρέπει να προβεί σε αρνητική δήλωση εντός οκτώ ημερών από την επίδοση του κατασχετηρίου κατ΄ άρθρο 32 ΚΕΔΕ (ΑΠ 972/2019 όπ.αν.). Σε περίπτωση επιβολής κατάσχεσης απαιτήσεων από τραπεζικούς λογαριασμούς στα χέρια πιστωτικού ιδρύματος η δέσμευση των λογαριασμών του οφειλέτη καταλαμβάνει μόνο το υφιστάμενο υπόλοιπο, εκτός αν κατάσχονται και μελλοντικές απαιτήσεις από τους λογαριασμούς, οπότε η δέσμευση καταλαμβάνει κάθε ποσό που κατατίθεται στους λογαριασμούς του οφειλέτη του κατασχόντος και μετά την επίδοση του κατασχετηρίου (ΑΠ 972/2019 όπ.αν.). Η αναγκαστική εκχώρηση του άρθρου 30 παρ. 3 του ΚΕΔΕ αφετηριάζεται μεν από το χρόνο της επιβολής της κατάσχεσης, που ταυτίζεται με την κοινοποίηση του κατασχετηρίου στον τρίτο, τελεί όμως υπό την αίρεση της καταφατικής δήλωσης του τρίτου ή της δικαστικής αποδοχής της ανωτέρω αναφερόμενης ανακοπής κατά της αρνητικής δήλωσης του τρίτου (ΑΠ 972/2019 όπ.αν.). Επομένως το Δημόσιο γίνεται οριστικά εκδοχέας της απαίτησης που κατασχέθηκε [και ο τρίτος (πιστωτικό ίδρυμα) λογίζεται οφειλέτης του Δημοσίου] με τη θετική δήλωση του τρίτου ότι υπάρχει η απαίτηση στα χέρια του ή επί αρνητικής δήλωσης ή παράλειψης του τρίτου, αν το Δημόσιο αντιταχθεί επιτυχώς με την ανακοπή του, οπότε η απαίτηση λογίζεται ως εκχωρηθείσα από το χρόνο που ο τρίτος θα έπρεπε να έχει εξοφλήσει τον κατασχόντα, αν είχε προβεί σε καταφατική δήλωση του (ΑΠ 972/2019 όπ.αν.).

20. Σε αντίθεση με τα ισχύοντα επί κοινής κατάσχεσης του ΚΠολΔ - όπου η αναγκαστική εκχώρηση της κατασχεθείσης απαιτήσεως επέρχεται μετά παρέλευση 8 ημερών από της επιβολής της κατασχέσεως - επί διοικητικής κατασχέσεως εις χείρας τρίτου των άρθρων 30 επ. του ΚΕΔΕ η αναγκαστική εκχώρηση της κατασχεθείσας απαίτησης επέρχεται δια της επιβολής της κατάσχεσης, ήτοι από την κοινοποίηση του κατασχετηρίου εγγράφου (ad hoc ΝΣΚ 57/2006, πρβλ. ΑΠ 1540/2000: ΕλΔνη 2001.1298). Επί κατάσχεσης απαίτησης οφειλέτη του Δημοσίου εις χείρας τρίτου, η επερχόμενη αναγκαστική εκχώρηση της κατασχεθείσας απαίτησης στο Δημόσιο καθιστά την απαίτηση αυτή δημόσιο έσοδο της οποίας δικαιούχο καθίσταται το Δημόσιο εξ ειδικής διαδοχής κατ΄ άρθρο 1 παρ. 2 ΚΕΔΕ (ad hoc ΝΣΚ 57/2006, 858/1992, Μπρίνιας «Διοικητική Εκτέλεση» τόμος Β' σελ. 526 σημ. 30 και σελ. 542, 545, 555, 559).

21. Η κατασκευή της αναβλητικής αίρεσης είναι μη αναγκαία για τη δικαιολόγηση της οκταήμερης προθεσμίας που παρέχεται στο τρίτο για να

καταβάλλει τα οφειλόμενα στο Δημόσιο Ταμείο. Η νόμιμη εκχώρηση της απαίτησης στο Δημόσιο κατά το χρόνο επιβολής της κατάσχεσης δεν επιβάλλει οπωσδήποτε το αμέσως ληξιπρόθεσμο της υποχρέωσης του τρίτου έναντι του Δημοσίου. Η οκταήμερη προθεσμία δίδεται για τη διευκόλυνση του τρίτου αλλά και για την προπαρασκευή της άμυνας του καθού και δεν καθιστά αναγκαία την αντίστοιχη χρονική μετάθεση των αποτελεσμάτων της εκχώρησης. Ούτε το άρθρο 32 ΚΕΔΕ μπορεί να θεωρηθεί ασυμβίβαστο με το άρθρο 30 παρ.3 ΚΕΔΕ. Αν μεν ο τρίτος προβεί σε καταφατική δήλωση, τότε η εξέλιξη είναι ομαλή: Επιβεβαιώνεται το υπαρκτό της απαίτησης που αφ' ής στιγμής κατασχέθηκε, μεταβιβάσθηκε εκ του νόμου στο Δημόσιο. Το ίδιο ισχύει και αν ο τρίτος προβεί σε αρνητική δήλωση, η οποία ανακόπτεται επιτυχώς από το Δημόσιο, οπότε η εκδιδόμενη επί της ανακοπής απόφαση αναγνωρίζει την ύπαρξη της κατασχεθείσας απαίτησης. Καμμία δογματική αναγκαιότητα δεν επιβάλλει και εδώ να αναβληθούν τα αποτελέσματα της εκχώρησης, έως ότου διαγνωσθεί η ύπαρξη της κατασχόμενης απαίτησης. Αν εξάλλου ο τρίτος προβεί σε αρνητική δήλωση και αυτή δεν ανακοπεί επιτυχώς από το Δημόσιο, τότε εκ των υστέρων προκύπτει ότι η κατασχεθείσα απαίτηση είναι πράγματι ανύπαρκτη. Αλλά τούτο δεν σημαίνει τίποτε άλλο εκτός του ότι η επιβληθείσα κατάσχεση αποδεικνύεται εκ των υστέρων ως άνευ αντικειμένου και ότι συνεπώς, η νόμιμη εκχώρηση, ως ειδικότερη συνέπειά της, δεν εχώρησε ποτέ. Επομένως, μπορεί να υποστηριχθεί ότι η αναγωγή της προαναφερόμενης νόμιμης προϋπόθεσης σε "αναβλητική αίρεση" δεν προσθέτει τίποτα στη ρύθμιση του νόμου ούτε είναι, ασφαλώς, σε θέση να μεταθέσει χρονικά το αποτέλεσμα της νόμιμης εκχώρησης. Αλλά και πέραν αυτών, η μετάθεση της εκχώρησης στο χρόνο της καταφατικής δήλωσης του τρίτου, θα οδηγούσε ευθέως στη ματαίωση του βασικού σκοπού του άρθρου 30 παρ.3 ΚΕΔΕ, που είναι η αναγνώριση της απόλυτης προτεραιότητας στο Δημόσιο έναντι των κατά σειρά επόμενων κατασχόντων. Η προνομιακή αυτή απόκλιση αποτελεί ειδικότερο μέσο πραγμάτωσης του σκοπού της κατάσχεσης στα χέρια τρίτου και, δι' αυτού, του γενικότερου σκοπού του ΚΕΔΕ, που είναι η μείζων έναντι των κοινών δανειστών διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου. Θα μπορούσε μάλιστα η αποκλίνουσα αυτή ρύθμιση να θεωρηθεί ως πρόσφορο μέσο του εν λόγω σκοπού, καθώς υπηρετεί το συμφέρον του Δημοσίου, χωρίς να συνεπάγεται επιβάρυνση της θέσης του οφειλέτη. Βάσει αυτών μάλλον θα πρέπει να θεωρηθεί επισφαλής η ερμηνευτική εκδοχή που τείνει να εξανεμίσει την παραπάνω εύνοια προς το συμφέρον του Δημοσίου μέσω της χρονικής μετάθεσης των αποτελεσμάτων της νόμιμης εκχώρησης [περί των εκτιθεμένων στην παρούσα παράγραφο ίδ. Ποδηματά: ΕλΔνη 41 (2000).1517 επ.].

22. Στην κοινή - κατά τον ΚΠολΔ - αναγκαστική εκτέλεση, η παραίτηση του επισπεύδοντος από πράξη της εκτελεστικής διαδικασίας, όπως είναι η κατάσχεση, αποτελεί άσκηση νομίμου δικαιώματος στο πλαίσιο της εξουσίας διάθεσης που παρέχεται στον δανειστή και στο στάδιο της αναγκαστικής εκτέλεσης (ΑΠ 956/2011, 223/2004 αμφότερες στη «νόμος»). Η παραίτηση από την κατάσχεση ή η ανάκλησή της και γενικότερα η ανάκληση της εντολής για εκτέλεση, η οποία δεν προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία [όμως η ανάκληση διαδικαστικών πράξεων διοικητικής εκτέλεσης ρητά μνημονεύεται τόσο στον προϊσχύσαντα νόμο περί δημοσίου λογιστικού [: παράγραφο 2 άρθρου 88 ν. 2362/1995, Α΄ 247, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 28

παρ. 3 ν. 4152/2013, Α΄ 103 και ήδη στο άρθρο 138 παρ. 2 ν. 4270/2014, Α΄ 143], αποτελεί λόγο κατάργησης της εκτελεστικής διαδικασίας και μπορεί να πραγματοποιηθεί και με έγγραφο κοινοποιούμενο στον καθ΄ ού η εκτέλεση και στον υπάλληλο του πλειστηριασμού [ΜΠΡόδ (ασφ.) 421/2012, Κεραμέας-Κονδύλης-Νίκας όπ.π., σ. 596 με τις εκεί παραπομπές, Βαθρακοκοίλης «ΚΠολΔ» τόμ. Β' σ. 380]. Τα παραπάνω δεν αντίκεινται στις διατάξεις του ΚΕΔΕ και επομένως εφαρμόζονται και στις διαδικασίες που καταλαμβάνονται από τις ρυθμίσεις του (ΝΣΚ 346/2012, 240/2019).

23. Τα διοικητικά όργανα, όταν προβαίνουν σε πράξεις εκτέλεσης, κατά τη διακριτική τους ευχέρεια, για την αναγκαστική είσπραξη των δημοσίων εσόδων και γενικά στη συμπεριφορά τους κατά τη σχετική διαδικασία, οφείλουν να μην παραβιάζουν τις αρχές της νομιμότητας, της χρηστής διοίκησης και της αναλογικότητας, οι οποίες διατρέχουν όλο το φάσμα της συμπεριφοράς της Διοίκησης (ΝΣΚ 240/2019).

24. Από το άρθρο 2 ("Αναδρομική δύναμη του νόμου") ΑΚ (π.δ. 456/1984, Α΄ 164), που ορίζει ότι *«Ο νόμος ορίζει για το μέλλον, δεν έχει αναδρομική δύναμη και διατηρεί την ισχύ του εφόσον άλλος κανόνας δικαίου δεν τον καταργήσει ρητά ή σιωπηρά.»*, εκφράζεται η γενικότερη αρχή του δικαίου περί μη αναδρομικότητας των νόμων δηλαδή η μη εφαρμογή του σε γεγονότα, σχέσεις και νομικές πράξεις του παρελθόντος. Η αναδρομική ισχύς του νόμου διακρίνεται σε γνήσια και μη γνήσια αναλόγως της εκτάσεως του ρυθμιστικού πεδίου του. Γνήσια αναδρομή υφίσταται όταν ο νόμος ρυθμίζει έννομες σχέσεις ή συνέπειες, που γεννήθηκαν ή επήλθαν πριν από την έναρξη εφαρμογής του [δηλαδή «οσάκις εις τας διατάξεις του νέου νόμου υποβάλλωνται και τα υπό το καθεστώς του προγενεστέρου δικαίου εις το παρελθόν πλήρως ήδη τελειωθέντα νομικά αποτελέσματα» (Σημαντήρας «Γενικαί Αρχαί του Αστικού Δικαίου» έκδοσις δευτέρα ημίτομος Α΄ $ 11 IV παράπλ. αριθμ. 119)]. Το άρθρο 2 ΑΚ αναφέρεται στη γνήσια αναδρομή (ΑΠ 86/1997: τ.ν.π. «νόμος»). Μη γνήσια αναδρομή υπάρχει όταν ο νέος νόμος ρυθμίζει (τροποποιεί ή καταργεί) έννομες συνέπειες, που γεννήθηκαν μετά την έναρξη της εφαρμογής του, αλλά πηγάζουν από έννομες σχέσεις ή καταστάσεις προϋφιστάμενες του νόμου, οπότε δεν πρόκειται πράγματι περί αναδρομής (ΑΠ 1316/2006: τ.ν.π. «νόμος», 86/1997 όπ.αν.). Η μη γνήσια αναδρομή εμπεδώνει την ενότητα του δικαίου και για το λόγο αυτό οι συνταγματικές διατάξεις περί απαγορεύσεως της αναδρομικότητας δεν ισχύουν γι΄ αυτήν.

25. Κατά γενική αρχή του διοικητικού δικαίου η νομιμότητα των ενεργειών και πράξεων της Διοίκησης, του νόμου μη ορίζοντος άλλως, κρίνεται βάσει του κατά το χρόνο έκδοσής τους υφισταμένου νομοθετικού και πραγματικού καθεστώτος ανεξαρτήτως του κατά το χρόνο υποβολής της σχετικής αίτησης του ενδιαφερομένου ισχύοντος νομοθετικού και πραγματικού καθεστώτος (ΣτΕ 5755/1996, 1098/1988, 2868/1987, 790/1986, 2984/1983, 3146/1982, 1125/1981 όλες στην www.adjustice.gr, ΔΕφΑθ 4/1998: τ.ν.π. «νόμος», ΝΣΚ 300/2011). Η γενική αυτή αρχή ισχύει και στο διοικητικό δικονομικό δίκαιο και ειδικότερα στο δίκαιο του ΚΕΔΕ που εντάσσεται στο χώρο του δημοσίου δικαίου και έχει έντονα διοικητικό χαρακτήρα [Παπαχρήστου «Η διοικητική εκτέλεση μετά τους νόμους 1406/1983, 1867/1989 και 1882/1990 (Θεωρία – Νομολογία) Γ΄ Έκδοση – Αναθεωρημένη» σελ. 2, 7, 10, 13].

26. Με βάση τα προαναφερθέντα, όταν υπό την ισχύ των διατάξεων του άρθρου 64 ν. 4646/2019 αίρεται κατάσχεση, η οποία α) είχε ολοκληρωθεί πριν

την δημοσίευση του ν. 4646/2019 και β) στρεφόταν κατά προέδρου ή διευθύνοντος συμβούλου νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας του άρθρου 3 του ν. 4174/2013, Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας (Α΄ 170), κατά το χρόνο ολοκλήρωσης της κατάσχεσης καθώς και της διάλυσης ή συγχώνευσής τους, που ευθυνόταν προσωπικά και αλληλέγγυα και εις ολόκληρον για την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, η άρση αυτής δεν ανατρέπει ex tunc τα έννομα αποτελέσματα, που επήλθαν ενόσω ίσχυσε η κατάσχεση, επειδή κατά το χρόνο έναρξης ισχύος του ν. 4646/2019 ούτε η κατάσχεση ούτε η διαδικασία είσπραξης της κατασχεθείσας απαίτησης ήσαν εκκρεμείς και το πεδίο εφαρμογής των κανόνων ουσιαστικού δικαίου του άρθρου 64 ν. 4646/2019 δεν ανατρέχει σε οριστικώς κριθείσες υποθέσεις.

Υπαγωγή - πόρισμα

27. Στην προκειμένη πρώτη περίπτωση του Α.Α., ο οποίος διετέλεσε πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος στην εταιρεία «Α.Ε.Ε. και Δ.Ε.Β.» από 02/05/2012 έως 09/10/2012 και οι οφειλές της εταιρείας ανάγονται στη χρονική περίοδο μεταξύ των ημερολογιακών μηνών από 8°/2012 έως 12°/2013, εκδόθηκε άρση των επιβληθεισών κατασχέσεων εις χείρας τραπεζών ως τρίτων. Όταν (στις 17-3-2017) επιβλήθηκαν οι κατασχέσεις εις χείρας τραπεζών, βάσει των διατάξεων του ν. 4321/2015 – όπως ίσχυαν στις 17-3-2017 – ο Α.Α. ευθυνόταν προσωπικά λόγω ιδιότητας και για τις οφειλές που ανάγονται στην περίοδο από ημερολογιακό μήνα 8°/2012 έως και ημερολογιακό μήνα 10°/2012 και οι κατασχέσεις ήταν νόμιμες σύμφωνα με το κατά το χρόνο επιβολής τους υφιστάμενο νομοθετικό και πραγματικό καθεστώς. Με την επίδοση των παραπάνω κατασχετηρίων στις τράπεζες ως τρίτες α) συντελέσθηκε αυτοδίκαια η αναγκαστική εκχώρηση της κατασχεθείσας απαίτησης [από την τράπεζα (τρίτη) στον κατασχόντα πιστωτή (ΕΦΚΑ)] ως έννομη συνέπεια των κατασχέσεων και β) η κατασχεθείσα απαίτηση κατέστη αυτοδίκαια δημόσιο έσοδο της οποίας δικαιούχος κατέστη ο ΕΦΚΑ εξ ειδικής διαδοχής, σύμφωνα με τις προϊσχύσασες του άρθρου 64 ν. 4646/2019 διατάξεις. Το αποτέλεσμα αυτό δεν θίγεται, αφού η άρση των κατασχέσεων, στην οποία προέβη η Διοίκηση κατ΄ ενάσκηση της διακριτικής της ευχέρειας, δεν ανατρέπει ex tunc τα έννομα αποτελέσματα που επήλθαν ενόσω ίσχυσαν τα κατασχετήρια. Επομένως τα χρηματικά ποσά που α) αναγκαστικά εκχωρήθηκαν στον ΕΦΚΑ με την επίδοση των κατασχετηρίων στις τράπεζες ως τρίτες και β) δεν έχουν αποδοθεί μέχρι τώρα στην κατασχούσα Υπηρεσία, δεν επιτρέπεται να αποδεσμευθούν, αλλά η τράπεζα υποχρεούται και μετά την έναρξη ισχύος του άρθρου 64 ν. 4646/2019 να τα αποδώσει στην κατασχούσα Υπηρεσία (ΚΕΑΟ). Επίσης είναι μη νόμιμο και απορριπτέο και το αίτημα «για επιστροφή χρηματικών ποσών τα οποία έχουν αποδοθεί στην (εισπραχθεί από την) κατασχούσα Υπηρεσία (ΚΕΑΟ) από επιβληθείσες κατασχέσεις εις χείρας τραπεζών κατά τις προϊσχύσασες διατάξεις, πριν την έναρξη ισχύος (δημοσίευση) του ν. 4646/2019», διότι τα χρηματικά αυτά ποσά έχουν νομίμως εισπραχθεί από την Υπηρεσία (ΚΕΑΟ) ως δημόσια έσοδα, κατ΄ ενάσκηση δέσμιας αρμοδιότητας της Διοίκησης.

28. Στη δεύτερη περίπτωση του ερωτήματος η Π.Π., πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας «Σ. ΑΕΒΕ» από 30/06/2000 έως 12/01/2010, έφερε προσωπική ευθύνη για την καταβολή των οφειλών που ανάγονταν στον ημερολογιακό μήνα Δεκέμβριο έτους 2009 σύμφωνα με τις προϊσχύσασες του

άρθρου 64 ν. 4646/2019 διατάξεις. Με την επίδοση των κατασχετηρίων στις τράπεζες ως τρίτες α) συντελέσθηκε αυτοδίκαια η αναγκαστική εκχώρηση της κατασχεθείσας απαίτησης [από την τράπεζα (τρίτη) στον κατασχόντα πιστωτή (ΕΦΚΑ)] ως έννομη συνέπεια των κατασχέσεων και β) η κατασχεθείσα απαίτηση κατέστη αυτοδίκαια δημόσιο έσοδο με δικαιούχο τον ΕΦΚΑ εξ ειδικής διαδοχής, σύμφωνα με τις προϊσχύσασες του άρθρου 64 ν. 4646/2019 διατάξεις, υπό την ισχύ των οποίων επιβλήθηκαν οι κατασχέσεις. Το προεκτεθέν αποτέλεσμα αυτών των (νόμιμα επιβληθεισών) κατασχέσεων κατ΄ αρχήν δεν θίγεται, αφού η άρση των κατασχέσεων, στην οποία προέβη η Διοίκηση κατ΄ ενάσκηση της διακριτικής της ευχέρειας, δεν ανατρέπει ex tunc τα έννομα αποτελέσματα που επήλθαν εν όσω ίσχυσαν τα κατασχετήρια και τα χρηματικά ποσά τα οποία α) αναγκαστικά εκχωρήθηκαν στον ΕΦΚΑ με την επίδοση των κατασχετηρίων στις τράπεζες ως τρίτες και β) δεσμεύθηκαν, αλλά δεν έχουν αποδοθεί μέχρι τώρα στην κατασχούσα Υπηρεσία, δεν επιτρέπεται να αποδεσμευθούν, αλλά η τράπεζα υποχρεούται και μετά την έναρξη ισχύος του άρθρου 64 ν. 4646/2019 να τα αποδώσει στο κατασχόν ΚΕΑΟ. Επίσης είναι μη νόμιμο και απορριπτέο και το αίτημα «για επιστροφή χρηματικών ποσών τα οποία έχουν αποδοθεί στην (εισπραχθεί από την) κατασχούσα Υπηρεσία (ΚΕΑΟ) από επιβληθείσες κατασχέσεις εις χείρας τραπεζών κατά τις προϊσχύσασες διατάξεις, πριν την έναρξη ισχύος (δημοσίευση) του ν. 4646/2019», διότι τα χρηματικά αυτά ποσά έχουν νομίμως εισπραχθεί από την Υπηρεσία (ΚΕΑΟ) ως δημόσια έσοδα, κατ΄ ενάσκηση δέσμιας αρμοδιότητας της Διοίκησης.

Απάντηση

29. Ο Α.Α. ευθυνόταν προσωπικά λόγω ιδιότητας και για τις οφειλές της εταιρείας του ερωτήματος, που ανάγονται στην περίοδο από τον ημερολογιακό μήνα 8^{ο}/2012 έως και τον ημερολογιακό μήνα 10^{ο}/2012 και οι επιβληθείσες για την είσπραξή τους κατασχέσεις ήταν νόμιμες. Με την επίδοση των κατασχετηρίων στις τράπεζες ως τρίτες α) συντελέσθηκε αυτοδίκαια η αναγκαστική εκχώρηση της κατασχεθείσας απαίτησης [από τις τράπεζες στον κατασχόντα πιστωτή (ΕΦΚΑ)] και β) η κατασχεθείσα απαίτηση κατέστη αυτοδίκαια δημόσιο έσοδο με δικαιούχο τον ΕΦΚΑ εξ ειδικής διαδοχής και το αποτέλεσμα αυτό δεν θίγεται, γιατί η γενόμενη μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του άρθρου 64 ν. 4646/2019 άρση των κατασχέσεων δεν ανατρέπει ex tunc τα έννομα αποτελέσματα που επήλθαν από την επιβολή των κατασχέσεων. Τα χρηματικά ποσά των οφειλών της εταιρείας που ανάγονται στην περίοδο από τον ημερολογιακό μήνα 8^{ο}/2012 έως και τον ημερολογιακό μήνα 10^{ο}/2012, τα οποία α) αναγκαστικά εκχωρήθηκαν στον ΕΦΚΑ με την επίδοση των κατασχετηρίων στις τράπεζες ως τρίτες και β) (ενώ παραμένουν δεσμευμένα) δεν έχουν αποδοθεί μέχρι τώρα στην κατασχούσα Υπηρεσία, δεν επιτρέπεται να αποδεσμευθούν, αλλά η τράπεζα υποχρεούται και μετά την έναρξη ισχύος του άρθρου 64 ν. 4646/2019 να τα αποδώσει στην κατασχούσα Υπηρεσία (ΚΕΑΟ). Μη νόμιμο και απορριπτέο είναι και το αίτημα «για επιστροφή χρηματικών ποσών τα οποία έχουν αποδοθεί στην (εισπραχθεί από την) κατασχούσα Υπηρεσία (ΚΕΑΟ) από επιβληθείσες κατασχέσεις εις χείρας τραπεζών κατά τις προϊσχύσασες διατάξεις, πριν την έναρξη ισχύος (δημοσίευση) του ν. 4646/2019», διότι τα χρηματικά αυτά ποσά έχουν εισπραχθεί νόμιμα από την Υπηρεσία (ΚΕΑΟ) ως δημόσια έσοδα, κατ΄ ενάσκηση δέσμιας αρμοδιότητάς της.

30. Στην δεύτερη περίπτωση του ερωτήματος η μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του άρθρου 64 του ν. 4646/2019 άρση των κατασχέσεων εις χείρας των τραπεζών ως τρίτων, οι οποίες είχαν επιβληθεί σε βάρος της Π.Π. πριν την έναρξη ισχύος των διατάξεων αυτών για τις οφειλές της εταιρείας που ανάγονται στον ημερολογιακό μήνα 12°/2009, δεν ανατρέπει ex tunc τα έννομα αποτελέσματα που επήλθαν από την επιβολή των κατασχέσεων και τα χρηματικά ποσά των οφειλών της εταιρείας που ανάγονται στον ημερολογιακό μήνα 12°/2009, τα οποία α) αναγκαστικά εκχωρήθηκαν στον ΕΦΚΑ με την επίδοση των κατασχετηρίων στις τράπεζες ως τρίτες και β) δεν έχουν αποδοθεί μέχρι τώρα στην κατασχούσα Υπηρεσία, δεν επιτρέπεται να αποδεσμευθούν, αλλά η τράπεζα υποχρεούται και μετά την έναρξη ισχύος του άρθρου 64 ν. 4646/2019 να τα αποδώσει στην κατασχούσα Υπηρεσία (ΚΕΑΟ). Μη νόμιμο και απορριπτέο είναι και το αίτημα «για επιστροφή χρηματικών ποσών τα οποία έχουν αποδοθεί στην (εισπραχθεί από την) κατασχούσα Υπηρεσία (ΚΕΑΟ) από επιβληθείσες κατασχέσεις εις χείρας τραπεζών κατά τις προϊσχύσασες διατάξεις, πριν την έναρξη ισχύος (δημοσίευση) του ν. 4646/2019», διότι τα χρηματικά αυτά ποσά έχουν εισπραχθεί νόμιμα από την Υπηρεσία (ΚΕΑΟ) ως δημόσια έσοδα, κατ΄ ενάσκηση δέσμιας αρμοδιότητάς της.-

Ο πάρεδρος του ΝΣΚ

Αντώνης Παπαγεωργίου